

Universitätsbibliothek Paderborn

Ascensus Moysis in montem Seu De Oratione Tractatus Tribus Stationibus ac vijs Purgatiua Illuminatiua Vnitiua distinctus

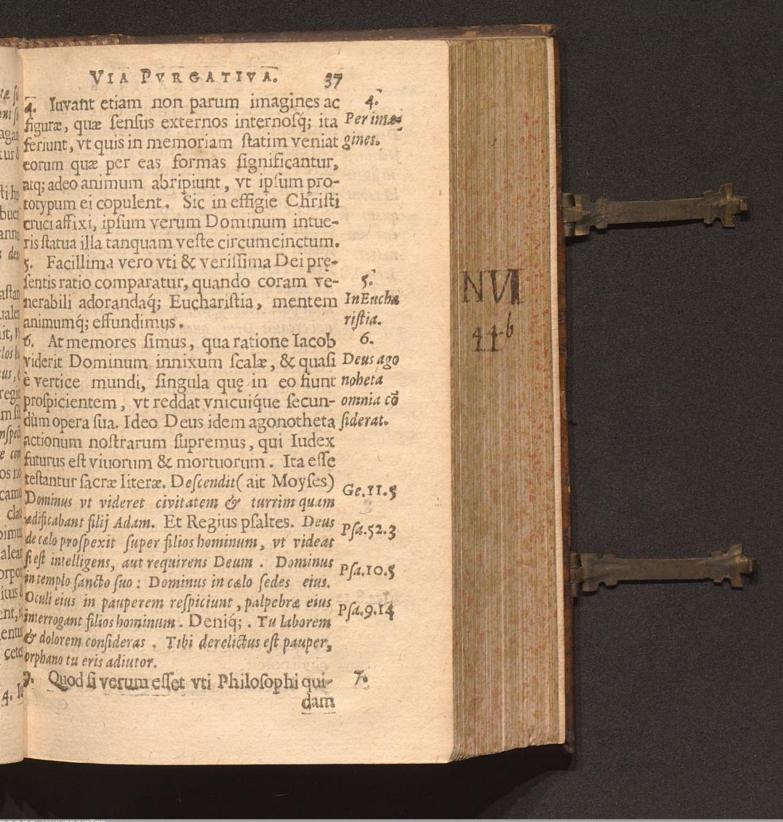
Crombecius, Johannes Avdomari, 1618

Textvs Secvndvs. Ad me.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38133

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

dam commenti funt) mundum esse anim Dem per tum; eiulq; formam, velut animam Den fectiusest toti eiusq; singulis partibus intime adhan in singu- cere; facillimus sane modus foret divim lis rebus numen alloquendi, cum vbiq; totus & quam steger estet. Verum, perfectius Deus to eas ani- est in singulis rerum conditarum partit quam si illas animaret. Hinc D: Gree Homil. 8 rius . Transeat ergo animus, & ab ijs trans dat omne quod creatum est. In solo creatoris [m] mine fidei oculos figat, quod vnus vivificet om qui creauit Deus, quod vbiq, est, & vbiq; to Deus enim vnicuiq; rei tribuit esse, exili tiam, ellentiam, & quicquid perfections fingulis rebus elt. Et hæcomnia lic colen acii ingulis momentis eadem produce Et it elle fuum ab his retraheret, illa pron elle definerent, & in nihilum ruerent, qu longe nobilius potentiu q; eft, quam vil care aut quippiam animare.

8. Ali Deum concipiunt velut imment quoddam lumen diffulum per omnia, per trans, pervaden q; vniuerfa, non m quam fol, fi mundus foret crystallinus. Christus dicebat. Ego sum lux mundi : 9 etsi de lumine spirituali intelligatur; Di

tamen, lumen quoddam est, quod a 11 re quantumlibet denia, aut obscura cludi potelt.

9. Hacsubtilia sunt. Quid si in cress

ope

ma

agei

Ante

bat

111773

lego.

ta.

proce

10.

nica

ımn

orat

reit

anir

vaic

sonv

deeß

6 11

mbu

met.

II.

tis a

intr

Deo

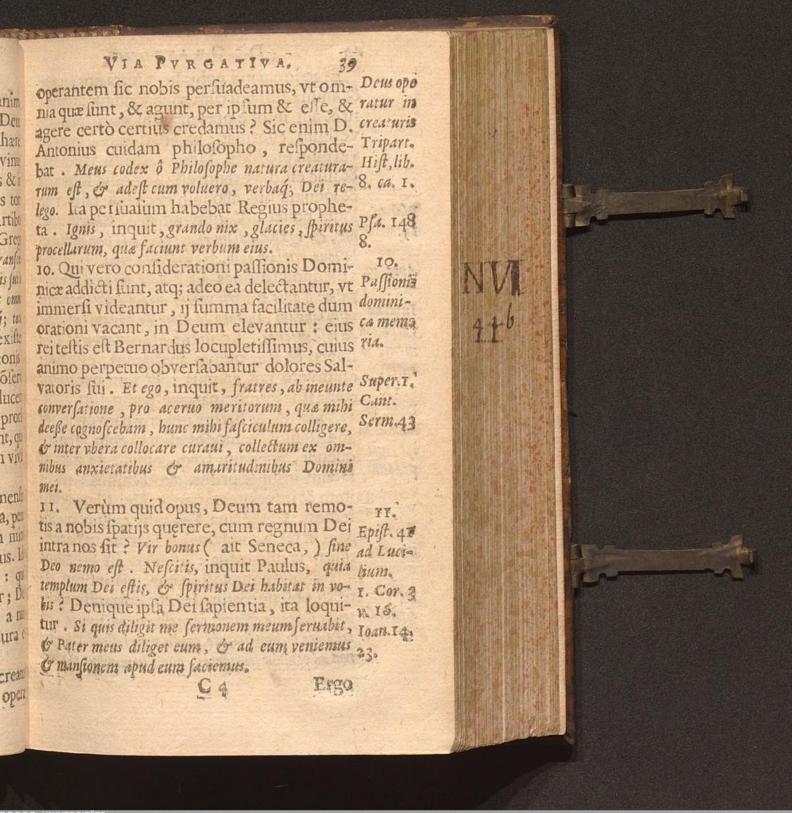
tem

his :

tur

61

01

\$255

Dei

domi

term

cate

81071

colis.

13.

res

con

cale

der

lun

ex !

non

hun

øm

duc

Vat

qui

opti Id

tar

14

bis

ipi

40

Ergo loqui ipsi nobis licet intra nos: nam & anima sibi ipsi cum vult, loquitur. Quid ni & alij intime præsenti? Sicut corpuson verbum esformat; ita & animus, mente verbum producit. Deus vero qui vbiq; est, & illic est, & verbum est; scit quid loquats & loquitur tibi, alioquin nec vbiq; esset, no loqui posset. Verum ait ipse. Clamabit al me, & ego exaudiam eum; cum ipso sum in tribi

Apoc. 3. vult quod Ioannes ait? Ecce sto ad oftium of pulso: si quis audierit vocem meam, & aperuent Interna mini ianuam, intrabo ad illum, & canabo cum illu verbi cii & ipse mecum. Loquitur ergo verbum De mente lo nobis: & si ei ostium aperiamus, elingue

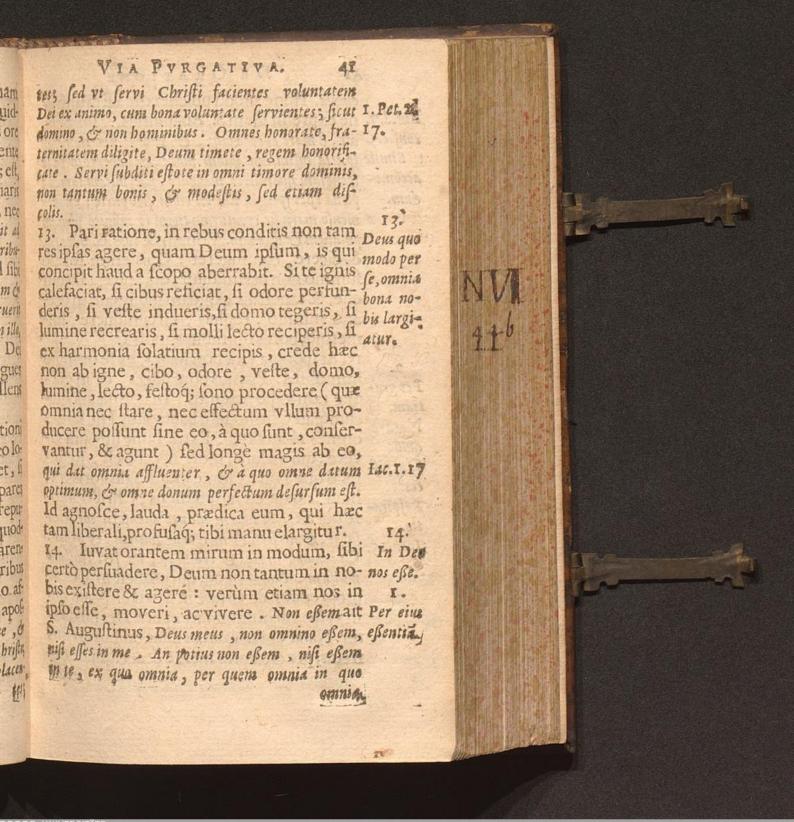
enimvero nos erimus: & tam excellent 12, coma fine fermocinatione peragetur:

Deus vi-12. Demus & his qui internæ conversation dendus in addicti sunt & modos aliquos cum Deolo ijs qui quendi, agendiq; frequentiùs, Id fiet, s

prasunt. Deum insuperioribus agnoscamus: para item & inferiores tanquam Dei filios repuramentemus. Catharina Senensis cælum quod dus in e-dam interra componebat. Deum in paren sus vita, tibus venerabatur: angelos in fratribus sororibus (complectebatur, eis intimo af

Febr. 6. toli; Obedite dominis carnalibus cum timore, de seemore in simplicitate cordis vestri, sicut Christian ad oculum servientes, quasi hominibus places.

UNIVERSITÄTS BIBLIOTHEK PADERBORN

UNIVERSITATS-BIBLIOTHEK PADERBORN

le

N

n

te

2

I

q

n

a

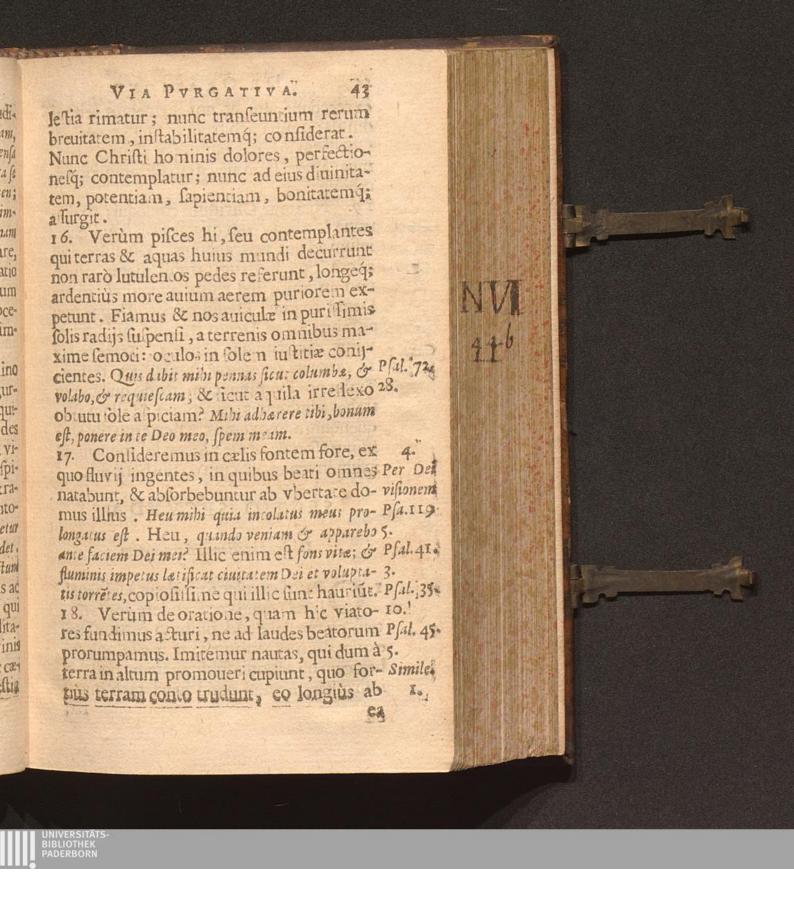
X

omnia. Hunc modu pulcherrima similitudi.

Aut. 1.7. ne expressi idem S. Augustinus. Tanquam,
conf. c.5. ait, si mare estet vbiq;, & vndiq; per immensa
simile spatia infinitum solum mare, & haberet intrasse
accomo- spongiam quamlibet magnam, sed sinitam tamen;
plena estet spongia illa ex omni sua parte, ex immenso mari; sic creaturam tuam te infinito plenam
pu abam & dicebam. Vtinam & nos, & putare,
& dicere, contingeret: Quis enim solatio
siummo non persunditur, qui se intra Deum
esse, & tanquam exiguam spongiam in oceano infinito, repleri, circumsluere, immergiq; bonis omnibus agnoscit?

Per gra-itiam.
Natare quid?
Qui pif-ces?
Respira-tio.
Loan.15.

15. At spongia vitá non habet, ex se omnino immobilis. Fiamus boni pisces, & in gurgire tam vasto natemus. In hoc natant quicumq; in Christo Iesu baptizatur. Hic sordes omnes abluuntur. Extra hunc fluvium vivere, qui volunt, mori necesse est. Respiratio quæ non ex fonte gratiæ Saluatoris trahitur, noxia est, ac pestilens, Christo autore qui ait . Si quis in me non manserit mittetu foras, & aresiet, & in ignem mittent, & ardet Qui manet in me, & ego in eo, bic fert fructum multum. Natat quoq; qui proficit in dies ac progreditur devirtute in virtute. Natat qui in vastis illis sluminibus opera Dei meditatur. Natat qui ac gratia visitationibus divinis fretus, per creaturas mente deducit, nune car letu

ca recedunt. Ita & nos calcemus terrens omnia; omnia arbitremur vt stercora, & Christum lucrifaciemus, eiq; viciniores erimus, altiori slumine, gratiaq; ampliori natabimus.

Cat

an

res

re,

dif

Ma

hil

QI

no

Q

qu

ap

re

0

fu

te

æ

8

m

le

PI

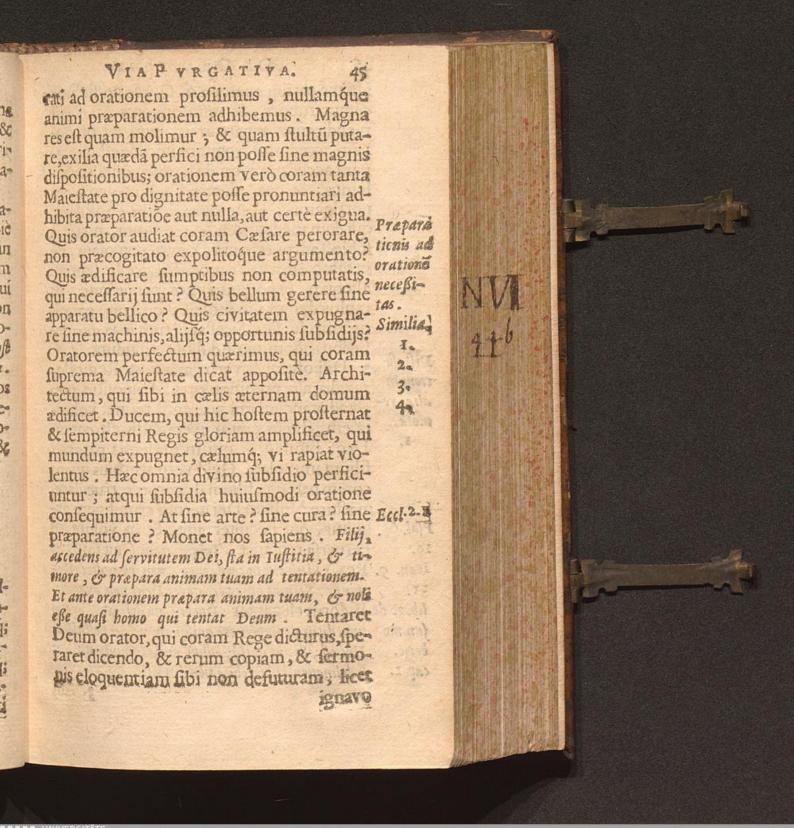
es en

tione & affectu eum queramus, haud dubie ipsum ad nos pertrahemus. Qui funem in altera ripa suffixum trahit manu, illum non attrahit, sed ripam assequitur. Et qui Deum cogitat, Deum querit, Deum non attrahit, sed ad Deum trahitur, ac promoteant. I. Vetur. Sic sponsa in canticis. Trahe me post te curremus in odorem vnguentorum tuorum. Trahit nos Dominus cum media quibus nos trahat adhibemus, conatumé, ad illum assequendum admovemus. Dicit ergo tibi Dominus ascende ad me: Ascende, inquam, & ipsum invenies, & cum eo tibi bene erit,

SECTIO SECVNDA,

De praparatione ad orationem.

Perofum plerifq; videtur à sese auelli, ad Deum conscendere, ac præsentem compellare. Id omnino certum atq; exploratum est; mirum tamen esse non debet, cum ob actionis sublimitatem, nostraq; ensimmitatem; tum quod haud rarò imparati

BIBLIOTHEK PADERBORN

46

ignavo paruq; exercitato. Quare ne suffundamur rubore, & muti oratores & repi mendicantes appareamus, cum ad orationem accedimus, cogitare necesse est quennam accedamus, quid vel mus, quid po hi-Jemus, & qua ratione libellum nottrum porrigamus. Hinc optime libi conful int, qui dum meditationi le accingunt, materia subjectam præcipiunt, eamq; copiolam, ne in tanto convino panem fibi deesle sentiat: alioquin exponimus nos tentationi, & mulus demonum moleitijs qui cum, paratis negotij plus fatis facellant, tum maxime defidebus, & minime dispositis illudunt.

Diffoir tronum alia remote.

18.

beno.

cap. I.

2. Dispositiones verò varia sunt. Remotiores alia, alia propinquiores. Dispositus non est adorandum qui peccandi retinet voluntatem, huius oratio execrabilis elt coram Deo: fimili q; ei, qui in prælentia parentis filium immolat. Quid vero acerbius quam coram parente, filium discerpere, trucidare, mactare? Filium Dei iterum crucifigere ar-Pfal. 65. guitur, qui nequiter agit, & in voluntate peruerfaremanet. Iniquitatem (ait sanctus Ioan. 9. Rex) Siaspexi in corde meo , non exaudiet Dominus. Scimus quia peccatores Deus non exaudit. lib. 3. de l'fidorus eleganter; Duobus medis ait, oratio fummo impeditur ne impetrare quisquam valeat postulatas

Hoc eft; Si aut quifa; adhuc mala committit : aut

si delinquenti sibi debita non dimittit.

3. Alij

3.

erin

tion

iplo

Ear

adn

alio

4. nite

cluc

Tho

Vt p

qua

quo

ing

ceff

rec

elt,

con

OCC

div:

110:

ver

cell

ex!

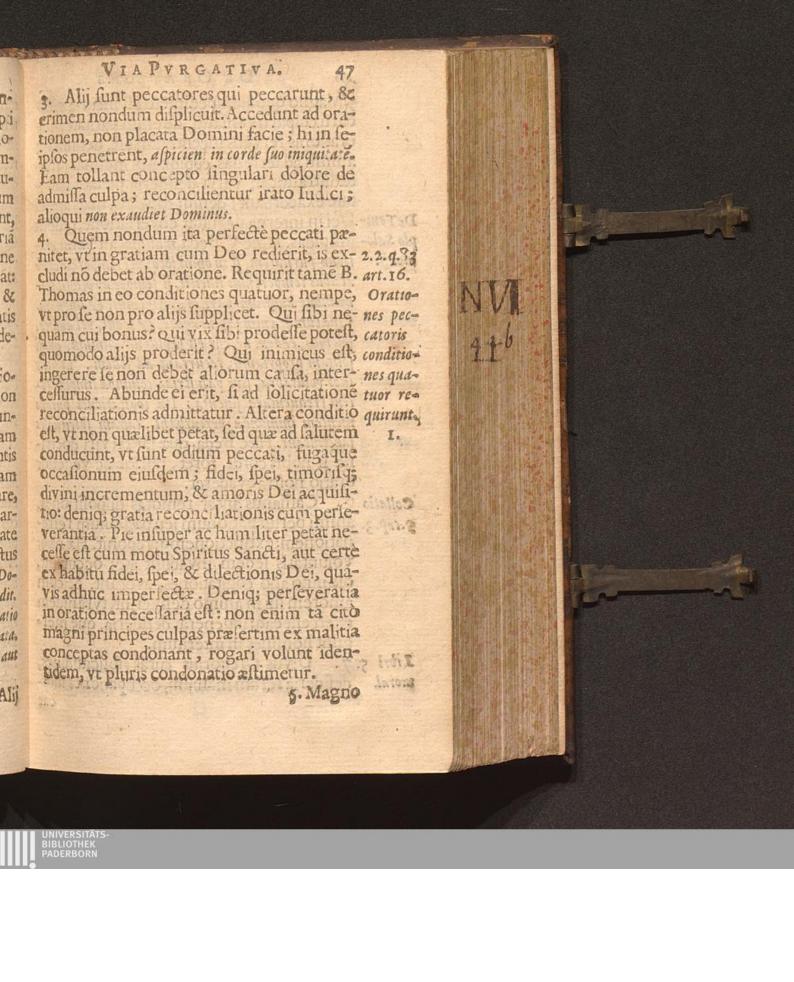
VIS

m

ma

COI

tid

nudi

hec

rias

& n

mer

ean

Veni

dine

onis

one

8. F

nē.F

com

lis al

orat

tres

com

ait, c

volue max

ducit

grati arbit

tari vered

mullo

1119:1

rene

lation

con

3. Magno quoq; impedimeto est incuria vita daru culparu venialiu, he enim caritate, qui orationis fervetis incentivum est, debilitant animu ad terrenas cupiditates inclinat; me te diltrahüt in varia delideria, pietatis liiavi taté exacerbant; denig; dapellas, quas amo

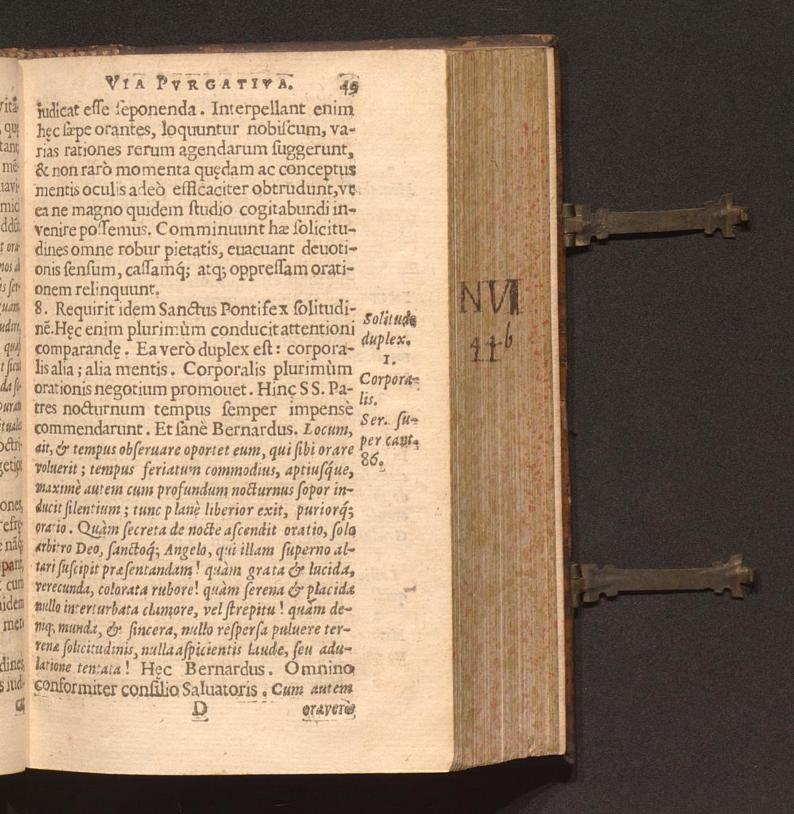
monts.

DeTem- Dei in interna degultat coverlatione, reddi plo Salo- infipidas. Hinc V. Beda, multum (ait) invators tionis puritatem, si in omni loco, vel tempore nosa actibus temperemus illicitis, si semper ab ociosis le monibus auditum pariter castigemus, & linguam Quacumá; enim sapius agere, & loqui, vel audin solemus, eadem necesse est sapius ad animum, qui folitam propriamą; recurrant ad sedem. Et sim fues volutabra, sive palustria; columba limpidas lent frequenture fluenta: Ita cogitationes pura mentem immundæ perturbant, caftam spirituale (anctificant. Hæc Beda, quæ sancti viri docti na il nobis cordi foret, purior ac vegeto oratio noltra evaderet.

Collatio 6. Cassianus inter remotas dispositiones 9.cap. 3. animi perturbationum seu passionum reste nationem; extinctionemq; reponit. Hænaq voluntatis fedem invadunt atq; occupant omnino aliò cogitationes, avocant, & cui amorem fui in animo defixerint, tyraniden exercent eaq; ingenerat delideria, que mel

gunt homines in interitum.

Divus Gregorius curas, folicitudines Isbri 5.7. desideria rerum manium, occupationes ind

quid?

ta cordis intensio in Deum pro malis amouends, l Medita- bonis adipiscendis. Comtemplatio est mentu! tro quid! Deum suspensa elevatio, aterna dulcedinis gall

degustans. Beata vita dulcedinem lectio inquin

E.

Ber

mer

imp

patri

o red

s.Pa

O all

foly

11tug

nımq

acta mil

;De

De

Citu

titer

egotil

æ pri

int a

nqu

ınt, o

r con

onen

aptills.

tation

titia

A dem

ndis, c

ntis !

nquin

edital

degustat . Lectio quasi solidum cibum ori apponit: quid? meditatiomasticat ac frangit, oratio saporem acquirit : Contemplatio est ipsa dulcedo, qua iucur- Contemdat, & reficit . Lectio in cortice; meditario in adipe; Oratio in desiderij postulatione; Contemplatio m adepta dulcedinis delectatione. Ponamus exem- Eorem plum. In lectione, audio Beati mundo corde, quoniam ipsi Deum videbunt . Ecce breue verbum, sed Mat. 5.8 suaue & multiplici sensu refertum. Ad pastum anime quasi vuam ministrauit quam postquam animadiligenter inspexit, dicit intra se; potest aliquid boni ese! Pretiosa, & desiderabilis est res ista, cum possessores beati dicuntur, quibus visio Dei) que est vita a erna) promittitur. Hoc ergo sibi plenius explicari desiderans incipit hanc vuam masticare, samg, quasi in torculari ponit. Deinde excitat rationem ad inquirendum quid fit, & quomodo haberipossit. Hac adeo pretiosa & desiderabilis mudina, quam vi obtineat, à Deo postulat, & dum obtinet, tandem ea in anima perfruitur.

Ex his posumus colligere quod lectio, sine meditatione arida est. Meditatio sine lectione erronea: oratio sine meditatione tepida: meditatio sine oratine infructuosa. Oratio cum deuotione contemplationis acquisitiua. Contemplationis adeptio sine oratione aut rara, aut miraculofa. Hiec fere Bernardus; cuius sententiæ summa est, vt gand mens tota orantis in actum reducatur, atog imprimis intellectus, vel diuino moru adue-

D2

52

niente, vel propria excitatione, luce quadicaleiti illustretur: inardescat deinde animus & rei præ entis concepta pulchritudine, ac desiderio in Deum rapiatur, cum eo colloquatur, optata postulei ac reportet: deniquatur, partim per commentationem rerum diuinarum assequimur. Vitima ergo orationis dispositio est, actualis vt vocant deuotiquanimi in Deum elevatio ope calesti subnixi. De meditatione, oratione, ac contemplatione postea dicturi sumus.

ipfa:

QUÒ

Supr

logi

Noi

Jibu

tales

aba

uitia

Prop

iole

dam

amb

tur,

eum

alı a indi

bon

Qua

Qua

prot

illec

Qui

ent.

enu

pre

con

deg

Devotio actualis quid?.

TEXTVS TERTIVS

In Montem.

Orationis dignitas & excellentia explicatur.

cur ora ic orationis excellentia, dignita que tio mons

primitur. Moniq; ipfa oratio dicium, este dica-quod quicquid in oratione est, in sublime elevatu esse oporteat. Deus inprimis ad que pfal. 113

Domino; terramaucem dedit silijs hominum. Docuit & nos sic o are: Paternoster qui es in cellum atth. 6

Orantis quo quanimum ibi e se decet, vbis est cui ipie loquitur, & à quo beneficium postulat. Ergo & ipsam supplicationem in monte, locoq; sublimi esse convenit. Nist

UNIVERSITÄTS BIBLIOTHEK PADERBORN